494: Müslüman Cinlerden Yardım Alınabilir mi?

Ömer Faruk

16 Haz, 2020

https://ilimvecihat.com

SORU

Selamunaleykum hocam, kahine, arrafa gitmek caiz değildir hadisi şerifleri biliyoruz. Bu amelden Allah'a sığınırız. Fakat sormak istediğim rukye esnasında daha önceden müslüman olup bedeni terk etmiş cinler yardım amaçlı gelebiliyor. Büyünün sihrin yerini söyleyebiliyorlar. Bu konuda onlardan bu şekilde yardım almak şer'an caiz olur mu? En azından hasta için yapılmış olan şeyin ne olduğunu nerde olduğunu öğrenip ona göre rukye tedavisi yapılması amacıyla mümkün mü? Allah sizleri korusun, başımızdan eksik etmesin. Allahumme Amin.

CEVAP

Ve aleykumusselam ve rahmetullah.

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

İster kâfir, ister müslüman bir cin olsun; sihir ve büyünün yerinin ve kimin yaptığının öğrenilmesi, bedenine cin girmiş birinden cinin çıkartılması, yanında veya çok uzağında bulunduğu bir halde rahatsızlığından şikayet eden birinin hastalığının ne olduğunu ve bu hastalığın bedeninin neresinde bulunduğunu teşhis etmesi, hasta için ilaç hazırlanması, hastanın tedavi edilmesi, malumat toplaması, kayıp bir malın bulunması, hazinenin yerinin tespit edilmesi, bir eşyayı taşıyıp yerine koyması, eziyet eden birinin eziyetinin def edilmesi ve başka herhangi mübah olan bir iş için cinlerden yardım istemek, onları hizmetinde kullanmak caiz değildir.

Bunun delillerini şöylece sıralayabiliriz:

1) Rasûlullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'den ve hiçbir ashabından *(radiyallahu anhum)*, herhangi bir iş/durum için cinlerden yardım istediklerine dair sahih bir rivayet nakledilmemiştir. Eğer bu caiz olsaydı, iki şey arasında muhayyer bırakıldığında -günah olmadığı sürece- en kolayını seçen Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve O'nun takipçileri olan ashabı, örneğin düşmanla olan savaşlarında veya hastaları için cinlerden yardım talep ederlerdi. Keza Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* Kureyş'ten gelebilecek ciddi tehlikeden ötürü gizli bir şekilde Medine'ye hicret etmez de, uçma özelliğine sahip olan cinlerden kendisini uçurarak Medine'ye götürmelerini isterdi. Yine O ve ashabı müslümanların maslahatı gereği, nifaklarından, aldatmalarından, hainlik yapmalarından şüphelendikleri kimselerin arka tarafta neler

yaptıklarını/konuştuklarını, hakikatte kimler olduğunu öğrenmek için cinlerden yardım isterlerdi. Böylelikle Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ve ashabı *(radiyallahu anhum)* kendilerinden sonraki müslümanlara, ihtiyaç duyduklarında cinlerden yardım alabileceklerini gösterirlerdi.

2) Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: ***"Allah, onların hepsini bir araya toplayacağı gün: "Ey cinler topluluğu! Siz insanlardan birçoğunu saptırdınız" der. Onların insanlardan olan (kâfir) dostları ise: "Ey Rabbimiz! Bazımız bazımızdan faydalandı (birbirimizden yararlandık) ve bize verdiğin sürenin sonuna ulaştık" derler. Allah da buyurur ki: "Allah'ın dilediği hariç, içinde ebedî kalacağınız yer ateştir. Şüphesiz Rabbin Hakîm'dir (her işinde bir hikmet olandır), Alîm'dir (her şeyi bilendir)."*** *(En'âm sûresi, 128. âyet)*

Altı çizili olan yerden anlaşılmaktadır ki, cinlerin insanlardan, insanların da cinlerden faydalanması kâfirlerin eylemlerindendir ve bu faydalanma mutlak olarak zikredildiği için kapsamına bütün faydalanma çeşitleri girer ki, müslüman cinlerden yardım istemek de bunun çeşitlerinden biridir. Dolayısıyla -başka bir delille istisna edilenler hariç- bu faydalanma, çeşidine göre ya şirk ya da haramdır. Cinlerden yardım istemenin caiz olduğunu gösteren muteber bir delil olmadığına göre cinlerden yardım istemek en azından haramdır. Bunun şirk olan şekilleri de vardır.

3) Cinlerden yardım istemek sadece Süleyman *(aleyhisselam)*'a verilmiş bir özelliktir. Allah Teâlâ Süleyman *(aleyhisselam)*'ın mülkünden bahsederken şöyle buyurmuştur: ***"Süleyman'ın cinlerden, insanlardan ve kuşlardan olan orduları toplandı; hepsi bir arada (onun tarafından) düzenli olarak sevkediliyorlardı (onlardan hiçbirisi kendi yerinin, konumunun, vazifesinin dışına çıkamıyor ve Süleyman'ın önüne geçemiyordu.)"*** *(Neml sûresi, 17. âyet)*

Yine şöyle buyurmuştur: ***"Süleyman: "Rabbim! Beni bağışla. Bana, (peygamber olduğuma delil olsun diye) benden sonra hiç kimse için olmayacak bir mülk ver. Şüphesiz ki sen Vehhâb'sın (bağışta bulunansın)" dedi. Bunun üzerine biz de O'na, istediği yere O'nun emriyle hafifçe/kolayca giden rüzgârı, binalar yapan ve (inci ve mercan çıkartmaları için denize) dalan (cinnî) şeytanları ve (zarar vermemeleri için) demir halkalarla bağlanmış (yine bu şeytanlardan) diğerlerini O'nun emrine verdik. (Ona:) "İşte bu bizim bağışımızdır. İster ver, ister elinde tut" (dedik.)"*** *(Sâd sûresi, 35-39. âyetler)*

Cinlerin Süleyman *(aleyhisselam)*'a hizmet etmesi O'nun mülkünden olduğuna

göre ve mülkünün bir benzerinin başkası için olmamasını talep edip bu isteğine de icabet edildiğine göre O'ndan başkasının cinlerden yardım istemesi/onları kullanması caiz değildir. Allâme İbn Teymiyye *(rahimehullah)* şunları kaydetmiştir: "Mübah işlerde cinleri kullananlar(ın yaptığı) Süleyman *(aleyhisselam)*'ın kullanmasına benzemektedir. Fakat Süleyman *(aleyhisselam)*'a kendisinden sonra hiç kimse için olmayacak bir mülk verilmiş, cinler ve insanlar O'nun emrine sunulmuştur. Bu, O'ndan başkası için hâsıl olmamıştır. Bir ifrit *(kuvvetli ve inatçı bir cin)* Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in namazını kesmek için O'na gafil olduğu bir anda ansızın gelince şöyle demiştir: *"O'nu aldım ve boğdum, ta ki salyası elime aktı. Ve O'nu mescidin sütunlarından bir sütuna bağlamak istedim. Sonra kardeşim Süleyman'ın duasını hatırladım ve O'nu saldım." Bu sebeple Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) aslen cinleri kullanmamıştır. Lakin onları Allah'a imana davet etmiş, onlara Kur'ân okumuş, vahyi onlara ulaştırmış ve insanlara yaptığı gibi onlardan da bey'at almıştır." (Mecmûu'l-Fetâvâ, 13/89)*

4) Kendisinden yardım istenilen cinin müslüman olduğu kesin olarak bilinemez. Zira müslüman olduğunu iddia eden bir cinin aslında kâfir olup yalan söyleme ihtimali yüksektir. Kâfir cinlerin çokça yalan söylediği bilinen bir husustur. Hal böyleyken müslüman olup olmadığı meçhul olan bir cinin verdiği habere nasıl güvenilebilir? Yaptığı yardımların akabinde kim bilir nasıl tehlikeler bulunmaktadır. Cinlerin hakikatte kim olduğu, söylediklerinde güvenilir olup olmadığı bilinmediği için bazı usûlü'l-hadîs kitaplarında müslüman olduğunu iddia eden cinlerin rivayet ettiği hadislerin zayıf olduğu belirtilmiştir.

5) Eğer ki yardım istenilen cinin kâfir olma ihtimali yüksekse, o halde yardım istemeye cevaz vermek şirke kapı açmak demektir. Çünkü gerçekte kâfir olan cin bir defa yardım eder ve yardımda bulunduğu kişi bundan ötürü sevinir/hoşlanır. Sonra bir kere daha yardım istediğinde cin ona, kendisine bir ibadet yöneltmesi şartıyla isteğini yerine getireceğini söyler ve o da bunu yapabilir. Veyahut cinden yardım istemek zamanla kişiyi, yanında olmadığı halde yardım etmesi için cine seslenerek dua ibadetini ona sarfetmeye sevkedebilir. Yine hakikatte kâfir bir cinden yardım istemek, müslümanların birbirlerine kin besleyip aralarının açılmasına neden olabilir. Şöyle ki; cin: *"bu adama yakın arkadaşı hased ederek nazar etmiş"* veya "*sihir yapan kişi onun karısıdır"* gibi yalan sözlerle arada düşmanlığın oluşmasına sebep olabilir.

İbn Muflih *(rahimehullah) "el-Âdâbu'ş-Şer'iyye"* adlı kitabında (1/198) şöyle demiştir: *"Ahmed (rahimehullah), cinlerle muhatap olduğunu, onlarla konuştuğunu ve onlardan kimisinin kendisine hizmet ettiğini iddia eden biri hakkında şöyle söylemiştir: "Hiç kimsenin bunu yapmasını sevmem. Bunu*

terketmek bana daha sevimlidir."

Son olarak; Mecmuû'l-Fetâvâ'nın üç yerinde İbn Teymiyye'nin, cinlerden yardım istemeye cevaz verdiğine dair delaleti açık olmayan ifadeleri vardır. Bundan ötürü bazı âlimler, İbn Teymiyye'nin mübah olan işlerde müslüman cinlerden yardım talep etmekte bir sakınca görmediğini iddia etmişlerdir. *(Örneğin bkz: el-Vicâze fî Şerhi'l-Usûli's-Selâse, Ali b. Hudayr el-Hudayr, sy:43.)* Fakat birçok ilim ehli İbn Teymiyye'nin bu sözlerinden bu anlamın çıkarılamayacağını savunmuşlardır. *(Örneğin bkz: Tahzîru Ehli'l-Îmân min İbâhati'l-Ubeykân el-İstiânete bi'l-Cânn, Bedr b. Aliyy el Uteybî, sy:26.)*

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-âlemîn.